

krajowej przewidującej zastosowanie trybu przyspieszonego lub priorytetowego przy rozpatrywaniu wniosków złożonych przez osoby należące do pewnej kategorii zdefiniowanej według kryterium przynależności państwowej lub kraju pochodzenia — Prawo do skutecznego środka zaskarżenia — Pojęcie sądu lub trybunału w rozumieniu art. 267 TFUE

Sentencja

- 1) Artykuł 23 ust. 3 i 4 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie mogło zastosować, w poszanowaniu podstawowych zasad i gwarancji określonych w rozdziale II tej dyrektywy, przyspieszony lub priorytetowy tryb rozpatrywania w odniesieniu do niektórych kategorii wniosków o udzielenie azylu zdefiniowanych według kryterium przynależności państwowej lub kraju pochodzenia wnioskodawcy.
- 2) Artykuł 39 dyrektywy 2005/85 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych takich jak te omawiane w postępowaniu głównym, które pozwalają osobie ubiegającej się o azyl wnieść środek odwoławczy od decyzji organu rozpatrującego do sądu lub trybunału takiego jak Refugee Appeals Tribunal (Irlandia) i zaskarżyć rozstrzygnięcie tego ostatniego do sądu wyższej instancji takiego jak High Court (Irlandia) albo zakwestionować ważność decyzji takiego organu przed High Court, którego orzeczenia mogą być przedmiotem odwołania do Supreme Court (Irlandia).

(¹) Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 31 stycznia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-301/11) (¹)

(Przepisy podatkowe — Przeniesienie siedziby dla celów podatkowych — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Opodatkowanie niezrealizowanych zysków — Natychmiastowe opodatkowanie podatkiem wyjściowym)

(2013/C 86/05)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal oraz W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, J. Langer oraz M. de Ree, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i K. Petersen, pełnomocnicy),

Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik), Republika Portugalska (przedstawiciel: L. Inez Fernandes, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wykładnia art. 49 TFUE — Podatek wyjściowy nakładany na przedsiębiorstwa tracące siedzibę dla celów podatkowych w Niderlandach — Opodatkowanie niezrealizowanych zysków przedsiębiorstwa w przypadku zmiany siedziby przedsiębiorstwa, przeniesienia stałego oddziału lub przeniesienia aktywów do innego państwa członkowskiego

Sentencja

- 1) Poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy przepisów krajowych przewidujących opodatkowanie niezrealizowanych zysków w przypadku przeniesienia przedsiębiorstwa lub w przypadku przeniesienia statutowej lub rzeczywistej siedziby spółki do innego państwa członkowskiego Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 49 TFUE.
- 2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Federalna Niemiec, Królestwo Hiszpanii i Republika Portugalska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 31 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Komisja za zaszczytu ot dyskryminacja — Bułgaria) — Waleri Chariew Bełow przeciwko CEZ Elektro Bułgarija AD i in.

(Sprawa C-394/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 267 TFUE — Pojęcie „sądu krajowego” — Brak właściwości Trybunału)

(2013/C 86/06)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Komisija za zaszczytu ot dyskryminacja

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Waleri Chariew Bełow

Strona pozwana: CEZ Elektro Bułgarija AD, Lidija Georgiewa Dimitrowa, Rozelina Dimitrowa Kostowa, Kremena Stojanowa Stojanowa, CEZ Razpredelenije Bułgarija AD, Iwan Kowarżczik, Atanas Antonow Dandarow, Irzi Postołka, Władimir Marek, Dyrżawna komisija po energijno i wodno regulirane

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Komisja za zaszczytę od dyskryminacji — Wykładnia art. 2 ust. 1 lit. a) i b), art. 3 ust. 1 lit. h) i art. 8 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180, s. 22) oraz art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i motywu 29 oraz art. 1 i art. 13 ust. 1 dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz.U. L 114, s. 64) oraz art. 3 ust. 5 dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE — Oświadczenia dotyczące operacji unieszkodliwiania i gospodarowania odpadami (Dz.U. L 176, s. 37), a także art. 3 ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211, s. 55) — Praktyka administracyjna polegająca na przyznaniu przedsiębiorstwu dystrybucyjnemu swobody w umieszczaniu w dzielnicach romskich liczników prądu na ulicach na słupach energetycznych na wysokości niedostępnej dla odbiorców, co uniemożliwia odbiorcom w tych dzielnicach odczyt ich licznika prądu, podczas gdy liczniki prądu są umieszczone na dostępnej wysokości poza dzielnicami romskimi — Prawo lub interes odbiorcy prądu, by mógł on regularnie kontrolować wskazania licznika prądu — Ciężar dowodu w zakresie dyskryminacji

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania przedstawione mu przez Komisję za zaszczytę od dyskryminacji postanowieniem odsyłającym z dnia 19 lipca 2011 r.

(¹) Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța — Rumunia) — Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța — wykonanie europejskich nakazów aresztowania wydanych przeciwko Ciprianowi Vasilemu Radu

(Sprawa C-396/11) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania i procedura wydawania osób między państwami członkowskimi — Europejski nakaz aresztowania wydany w celu przeprowadzenia postępowania karnego — Podstawy odmowy wykonania)

(2013/C 86/07)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Constanța

Strona w postępowaniu głównym

Ciprian Vasile Radu

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel Constanța — Wykładnia decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1), a także art. 6 TUE i Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 6, 48 i 52 — Europejski nakaz aresztowania wydany dla celów ścigania — Możliwość odmówienia przez państwo członkowskie wykonania nakazu przekazania osoby poszukiwanej z uwagi na niezachowanie Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także z uwagi na brak pełnej lub częściowej transpozycji decyzji ramowej 2002/584/WSiSW przez państwo członkowskie wydania nakazu

Sentencja

Decyzję ramową Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że wykonującym nakaz organom sądowym nie przysługuje możliwość odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu przeprowadzenia postępowania karnego ze względu na to, że przed jego wydaniem osoba, której dotyczy wniosek, nie została przesłuchana w państwie członkowskim wydania nakazu.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 31 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Warna — Bułgaria) — Stroj trans EOOD przeciwko Direktor na direkcija „Obzhałwane i uprawlenie na izpylnenieto” — Warna, pri Centralno uprawlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Sprawa C-642/11) (¹)

(Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Zasada neutralności podatkowej — Prawo do odliczenia — Odmowa — Artykuł 203 — Wyszczególnienie podatku VAT na fakturze — Wymagalność — Rzeczywisty charakter transakcji opodatkowanej — Zbieżna ocena w odniesieniu do wystawcy faktury i do jej odbiorcy — Konieczność)

(2013/C 86/08)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Warna